Nr 97 Warszawa, dnia 22 listopada 1948 r.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

440. INSTRUKCJA MINISTRA SKARBU
z dnia 22 listopada 1948 r.
w sprawie planu podziału i przydziału robót budowlanych i instalacyjnych, zawartych w Państwowym Planie Inwestycyjnym na rok 1949 cz. Ministerstwa Skarbu.

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

W związku z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1948 r. pkt B-3, w sprawie środków prowadzących do usprawnienia budownictwa i obniżenia kosztów budowy, instrukcja niniejsza określa wytyczne planowego podziału i przydziału robót budowlanych i instalacyjnych, które zostaną objęte Państwowym Planem Inwestycyjnym na rok 1949 cz. Ministerstwa Skarbu.

§ 2.

Dyrekcje Monopolów, Dyrekcja Państwowej Wytwórni Papierów Wartościowych i Dyrekcja Mennicy Państwowej, w porozumieniu z właściwymi terytorialnie Dyrekcjami Odbudowy i Wydziałami Odbudowy Urzędów Wojewódzkich, przy współudziale terytorialnych Oddziałów państwowych przedsiębiorstw budowlanych i Oddziałów Społecznego Przedsiębiorstwa Budowlanego — przeprowadzą podział i przydział robót inwestycyjnych na roboty, które będą powierzane:
1. bezprzetargowo,
2. z wolnej ręki,
3. z przetargu i
4. do wykonania sposobem gospodarczym i półgospodarczym według wytycznych zawartych w dalszych przepisach niniejszej instrukcji.

§ 3.

Przewidziane w niniejszej instrukcji bezprzetargowe zlecenie robót budowlanych i instalacyjnych przedsiębiorstwom państwowym i Społecznemu Przedsiębiorstwu Budowlanemu, oraz uproszczone postępowanie przetargowe należy oprzeć na Zarządzeniu Ministra Odbudowy L. dz. III/3691/2/48 z dnia 23 września 1948 r., ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu z dnia 4 października 1948 r. Nr 89, poz. 387.

§ 4.

Jako zasadę należy przyjąć wykorzystanie zdolności wykonawczych Zjednoczeń państwowych przedsiębiorstw budowlanych i Oddziałów Społecznego Przedsiębiorstwa Budowlanego w 100%.

II. Postanowienia szczegółowe.

§ 5.

Powierzanie robót należy oprzeć na następujących zasadach:
a) wszystkie roboty, których kosztorys urzędowy przekracza sumę 10.000.000 zł, lub roboty o większej koncentracji terenowej, zapewniające ciągłość pracy, większą rentowność, a tym samym dalszy rozwój przedsiębiorstw, powinny być bezprzetargowo zlecone państwowym przedsiębiorstwom budowlanym i instalacyjnym i Społecznemu Przedsiębiorstwu Budowlanemu — Spółdzielnia z odpowiedzialnością udziałami.
b) pozostałe roboty, po nasyceniu możliwości wykonawczych państwowych przedsiębiorstw budowlanych i instalacyjnych i Społecznego Przedsiębiorstwa Budowlanego należy powierzyć z przetargu lub z wolnej ręki Spółdzielni Budownictwa Wiejskiego — Samopomoc Chłopska (odnośnie budów w mniejszych osiedlach), przedsiębiorstwom Spółdzielczym budowlanym i instalacyjnym zrzeszonym w Centrali Spółdzielni Pracy, a na końcu przedsiębiorstwom prywatnym; powierzanie robót z wolnej ręki dopuszczalne jest tylko w odniesieniu do robót drobnych, których kosztorys urzędowy nie przekracza 1.000.000 zł.;
c) po wykorzystaniu możliwości wykonawczych przedsiębiorstw spółdzielczych i innych, lub z braku przedsiębiorstw mogących wykonać dane roboty budowlane i instalacyjne, należy powierzyć do wykonania Powiatowym Biurom Odbudowy, systemem gospodarczym lub półgospodarczym.

§ 6.

1. Plan podziału i przydziału robót powinien być opracowany na podstawie wniosków do Państwowego Planu Inwestycyjnego na rok 1949 cz. Ministerstwa Skarbu, w granicach preliminowanych kredytów.

2. Plan podziału i rozdziału robót powinien składać się z:
a) protokółów porozumienia dla robót do zlecenia bezprzetargowo,
b) wykazów podziału robót do zlecenia:
— w drodze przetargu,
— do przeprowadzenia systemem gospodarczym lub półgospodarczym,
— do zlecenia z wolnej ręki.

§ 7.

1. Protokóły porozumienia powinny być podpisane z jednej strony przez:
a) przedstawicieli Dyrekcji, inwestorów, oraz przez Dyrekcje albo Wydziały Odbudowy Urzędów Wojewódzkich, a z drugiej strony przez:
b) terytorialne oddziały państwowych przedsiębiorstw budowlanych, lub oddziały Społecznego Przedsiębiorstwa Budowlanego.

2. Na roboty nieobjęte protokółami porozumienia do zlecenia bezprzetargowego, Dyrekcje inwestorów w porozumieniu z Dyrekcjami Odbudowy albo Wydziałami Odbudowy Urzędów Wojewódzkich sporządzą wykazy podziału robót:
a) do zlecenia w drodze przetargu,
b) do przeprowadzenia systemem gospodarczym lub półgospodarczym,
c) do zlecenia z wolnej ręki.

3. Protokóły porozumienia i wykazy podziału robót powinny zawierać następujące dane:
a) położenie obiektu,
b) określenie inwestycji lub inwestora,
c) rodzaj przewidywanego kredytu (skarbowy, bankowy i środki własne),
d) kubaturę budowanego lub odbudowywanego obiektu przy budynkach odbudowywanych należy podać procent uszkodzenia.

§ 8.

Po ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw R. P. ustawy o Państwowym Planie Inwestycyjnym na rok 1949 należy treść protokółów porozumienia i wykazów podziału robót, o których jest mowa w § 7 pkt 1, 2 i 3 podać ponownemu rozpatrzeniu i sporządzić w trybie postępowania przewidzianym w tych punktach nowe protokóły i wykazy podziału robót obejmujące oprócz danych przewidzianych w § 7 pkt 3 następujące dane:
a) tytuł Państwowego Planu Inwestycyjnego (dział, rozdział i pozycja),
b) instytucja lub nazwisko i adres wykonawcy dokumentacji technicznej,
c) przewidywane daty rozpoczęcia robót,
d) przewidywane daty zakończenia robót,
e) kwartalne plany finansowania robót z podziałem na kredyty skarbowe, bankowe i środki własne.

§ 9.

1. Dyrekcje inwestorów w porozumieniu z Dyrekcjami Odbudowy i Wydziałami Odbudowy Urzędów

Wojewódzkich wykonują zestawienia zbiorcze według załączonego wzoru (załącznik).

2. Protokóły porozumienia, wykazy podziału robót, sporządzonego w myśl postanowień § 7 pkt 3 i zestawienia zbiorcze. Dyrekcje inwestorów prześlą do Ministerstwa Skarbu w 2 egzemplarzach (1 do Departamentu I, 1 do Departamentu fachowego — nadzorującego w terminie do 15 grudnia 1948 r.

3. Protokóły porozumienia, wykazy podziału robót, sporządzone w myśl postanowień § 8 i zestawienia zbiorcze prześlą w tym samym trybie do Ministerstwa Skarbu w terminie do dnia 15 kwietnia 1949 r. (pierwsza aktualizacja).

4. Materiały i dane, wynikające ze zmian i virement, oraz z uzgodnienia dodatkowych kredytów inwestycyjnych należy przesłać w tym samym trybie i sposobie do Ministerstwa Skarbu w terminie do dnia 20 października 1949 r. (druga aktualizacja).

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. I. 38681/3/48),

Plan zlecenia robót budowlanych finansowych z Państwowego Planu Inwestycyjnego na rok 1949.

Dział	Rozdział	Paragraf	Pozycja	Określenie inwestycji lub inwestora	Wysokość kredytu z P.P.I.	w tym roboty budowlane															
						Ogółem		do zlecenia bezprzetargowego						Do zlec. z wolnej ręki				do zleceń w drodze przetargu		do przeprow syst gospodar.	
								Państw.		S. P. B.		S. B. W.		Spółdziel.		Prywat.					
						kubatura	kwota ogólna	ilość zleceń	kwota	ilość zleceń	kwota	ilość zleceń	kwota	ilość zleceń	kwota	ilość zleceń	kwota	ilość zleceń	kwota	ilość zleceń	kwota
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

441. Okólnik z dnia 16 listopada 1948 r.

w sprawie kredytowania należności z tytułu akcyzy.

Ministerstwo Skarbu zarządza by władze skarbowe (akcyzowe) zaprzestały, począwszy od dnia 1 stycznia 1949 r., kredytowania należności z tytułu akcyzy.

Po uiszczeniu przez odnośne przedsiębiorstwa w przepisowym terminie należności z tytułu akcyzy zakredytowanych do dnia 31 grudnia 1948 r wraz z należnymi odsetkami — izby skarbowe zwolnią natychmiast złożone przez te przedsiębiorstwa zabezpieczenie kredytu.

Dyrektor Departamentu
Inż. T. Sibera

(Znak Min. Sk. D. VI, 13458/3/48)

442. Okólnik z dnia 18 listopada 1948 r.

w sprawie składania przez Spółdzielnie Wydawnicze: „Czytelnik", „Prasa" i „Wiedza" materiałów informacyjnych co do ich detalicznych odbiorców nie będących komisantami.

Ministerstwo Skarbu przedłuża na 1949 rok moc obowiązującą okólnika z dnia 13 lutego 1948 r. Znak Min. Sk. D V, 14131/1/47 (Dz, Urz Min, Skarbu Nr 17, poz. 72) w sprawie sposobu składania przez Spółdzielnie Wydawnicze: „Czytelnik", „Prasa" i „Wiedza" materiałów informacyjnych co do detalicznych odbiorców nie będących komisantami, zezwalając tym spółdzielniom na złożenie materiałów informacyjnych, dotyczących obrotów powstałych w 1949 r. z detalicznymi odbiorcami wydawnictw prasowych z poza grona komisantów, w następujących terminach: do dnia 15 sierpnia 1949 r. za I półrocze 1949 r. i do dnia 15 lutego 1950 r. za II półrocze 1949 r., jednakowoż w razie rozwiązania stosunków handlowych z detalicznym odbiorcą spółdzielnie obowiązane są nadesłać materiały informacyjne łącznie z zawiadomieniem o rozwiązaniu stosunków handlowych z danym odbiorcą, nie wyczekując upływu wskazanych terminów.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D V. 18935/1/48),

443. Okólnik z dnia 22 listopada 1948 r.

w sprawie podatku od wynagrodzeń od premii kampanijnych w cukrowniach

W związku z wątpliwościami, jakie wyłoniły się przy kwalifikacji dla celów podatku od wynagrodzeń premii kampanijnych wydawanych w cukrze pracownikom zatrudnionym w cukrowniach podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Cukrowniczego Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

I. Premie kampanijne wydawane są na podstawie regulaminu premiowania, stanowiącego załącznik do układu zbiorowego pracy w przemyśle cukrowniczym z dnia 5.X. 1947 r. W myśl § 9 regulaminu premie wydawane są co dziesięć dni.

Z wyjaśnień Centralnego Zarządu Przemysłu Cukrowniczego zawartych w piśmie z dnia 29.IX. 1948 r. Znak I, R, P/23597 wynika, że kampania cukrownicza trwa przeciętnie 45 dni, a zatem w okresie tym premie kampanijne wydawane są co najmniej przez cztery kolejne dekady. **Wydawane w sposób ciągły premie nie mają charakteru sporadyczności, o której** wspomina § 25 rozp. wyk. do pod. wynagr., **lecz są periodyczne,** wobec czego należny od nich podatek winien być obliczany w sposób wskazany w art. 11 ust. 4 pod. wynagr., tj. jak od części składowych wynagrodzenia zasadniczego. Zasada ta dotyczy wszelkich grup pracowników przemysłu cukrowniczego, tj. stałych, kampanijnych i sezonowych (§ 6 układu zbiorowego pracy) i niezależna jest od stosowanych w poszczególnych cukrowniach okresów wypłaty zasadniczego wynagrodzenia pieniężnego (co miesiąc, co pół miesiąca, co dekadę itd.).

Pogląd, że premia kampanijna jest wynagrodzeniem nieperiodycznym (jednorazowym), gdyż kampania cukrownicza odbywa się tylko raz do roku, jest nietrafny, gdyż premia kampanijna wydawana jest przez szereg kolejnych okresów, która to okoliczność faktyczna jest istotna dla pojęcia periodyczności. Kwestia, czy wysokość premii za pewien okres jest ustalona ostatecznie czy też wypłata ma formę zaliczki— jest dla sprawy bez znaczenia.

Ministerstwo Skarbu zaznacza, że od pieniężnych wynagrodzeń zasadniczych wypłacanych za okresy mniejsze od miesiąca (co pół miesiąca, co dekadę, co tydzień) podatek winien być potrącany przy wypłacie wynagrodzenia (art. 12 ust. 2 pod. wynagr.), nie czekając na ostateczne rozliczenie w końcu miesiąca. W celu znalezienia stopy procentowej podatku dla wynagrodzeń, wypłacanych co pół miesiąca lub co 10 dni należy wynagrodzenie za dany okres doprowadzić do

stosunku rocznego, stosując mnożnik 24 przy wynagrodzeniach z okresem wypłaty półmiesięcznym lub 36 z okresem dziesięciodniowym.

Ponieważ premie kampanijne wydawane są w naturze (w cukrze), należny od nich podatek od wynagrodzeń winien być obliczany i potrącany nie w dniu wydania premii, lecz przy najbliższej wypłacie wynagrodzenia w gotówce, przy czym premia winna być traktowana jako część składowa wynagrodzenia zasadniczego za okres, w którym została wydana.

II. Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 35 zob. pod. umarza cukrowniom, podległym Centralnemu Zarządowi Przemysłu Cukrowniczego, niepobrane różnice w podatku od wynagrodzeń od premii kampanijnych wydanych pracownikom w okresach kampanii do roku 1948 włącznie, powstałe na skutek obliczania od tych premii podatku na podstawie art. 12 ust. 4 pod. wynagr. tj., jak od wynagrodzeń nieperiodycznych (jednorazowych), zamiast na podstawie art. 11 ust. 4 pod. wynagr. tj. jak od wynagrodzeń periodycznych — pod warunkiem terminowego uiszczania podatku od wynagrodzeń.

Minister Skarbu

K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. V 17750/4/48)

---

444. OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 6

z dnia 15 listopada 1948 r.

w sprawie zgłaszania i odsprzedaży należności od zagranicy.

Na podstawie art. 3 ust. (2) dekretu Prezydenta R.P. z dnia 26 kwietnia 1936 r., w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 7 listopada 1938 r. (Dz. U.R.P. Nr 86, poz. 584), zmienionego dekretem Prezydenta R.P. z dnia 2 września 1939 r. (Dz. U.R.P. Nr 87, poz. 549) i w związku z § 20 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi, w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1939 r. (Dz. U.R.P. Nr 7, poz. 40) — Komisja Dewizowa wzywa osoby fizyczne i prawne, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, będące w stosunkach handlowych i usługowych z zagranicą, do wylegitymowania się z odsprzedaży Narodowemu Bankowi Polskiemu lub bankowi dewizowemu wszelkich należności od zagranicy, przypadających im z tytułów prowizji, wynagrodzeń i t.p. powstałych po 13 czerwca 1947 r.

W tym celu należy nadesłać w terminie do dnia 15.I.1949 r. do Komisji Dewizowej zestawienia — z podziałem na kraje — obejmujące okres od 13 czerwca 1947 r. do 31.XII.1948 r. — zawierające następujące dane:

1. daty powstania należności,
2. tytuły należności,
3. daty odsprzedaży należności zagranicznych oraz nazwy banków dewizowych, do których należności zostały odprowadzone,
4. kwoty odsprzedanych walut.

W przypadku niedokonania odsprzedaży należy podać powody, dla których nie została przeprowadzona.

Przypomina się jednocześnie, że — zgodnie z § 20 ust. (3) cyt. rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. i okólnikiem Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia 1947 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 1 z dnia 8 stycznia 1948 r.) — zagraniczne środki płatnicze otrzymane na całkowite lub częściowe zaspokojenie należności od zagranicy należy zaofiarować do skupu Narodowemu Bankowi Polskiemu lub bankowi dewizowemu w terminach płatności tych należności oznaczonych w fakturach, w umowach o dostawę towarów, o ubezpieczenie, o świadczenie usług, o udzielenie pożyczek i w tym podobnych tytułach a wrazie braku oznaczenia terminu płatności — w terminach ich wymagalności.

Komunikat i ogłoszenia.

Komunikat o unieważnieniu znaczka legitymacyjnego

Ogłoszenia o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ ceł
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
A	—	„ akcyz
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin
Kom.	—	komunikat

W wykonaniu powyższego obowiązku winny osoby zainteresowane składać do Komisji Dewizowej zestawienia kwartalne za okresy po dniu 31.XII.1948 r. w terminie 15-dniowym za kwartał ubiegły z podaniem numeru wzgl. cechy uznania rachunku bankowego, bądź wypłaty równowartości w złotych.

Jednocześnie uchyla się zarządzenie Komisji Dewizowej z dnia 20 kwietnia 1948 r. w sprawie zgłaszania i odsprzedaży należności od zagranicy.

Komisja Dewizowa

H. Kotlicki, Ed. Wierzchoń

KOMUNIKAT

o unieważnieniu znaczka legitymacyjnego

Unieważnia się znaczek legitymacyjny z godłem państwowym i napisem w otoku „Ochrona Skarbowa Nr 1137", zagubiony przez p.o. Rejonowego Inspektora Ochrony Skarbowej w Lublinie.

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacyj urzędowych

Unieważnia się zagubioną legitymację Nr 431, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Zofii Bolimowskiej.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 765, wydaną przez Izbę Skarbową we Wrocławiu dla Kotaś Zofii, żony Stanisława.

Cena zł 22

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w okresie do końca 1948 r.

„Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca w którym nastąpiła wpłata do końca 1948 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi miesięcznie zł 300.

Komplety Dziennika Urzędowego z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu, w cenie sprzedażnej poszczególnych numerów, a mianowicie:

a) za komplet I półrocza 1948 r. zł 3.102.—
b) za komplet III kwartału 1948 r. zł 814.—
c) za komplet z miesiąca października 187.—

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr 1-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres, oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.

Pojedyńcze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty wynosi zł 90.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 7500 Zam. 8020 B 63383